

I det af Landstinget om den paagældende Statsrevision nedsatte Udvalg har en lignende Uoverensstemmelse hersket, idet Flertallet erklærede sig enigt med Leby og Dressing, hvorimod et Mindretal optog Christensens og Hørups Indstilling. Ved Sagens anden Behandling i Landstinget vedtog dette Ting følgende Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1878—79:

„Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1878—79.“

Ogsaa nærværende Udvalg har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Fogtmann, Dsc. Hansen, N. S. Jensen, R. Sjørgensen) optager de af Revisorerne Christensen og Hørup gjorte Indstillinger under efterstaaende Hovedbetragtninger, idet vi for øvrigt henholde os til de af de nævnte Revisorer i Betænkningen fremsatte Betragtninger og til det tidligere Folketingsudvalgs ovenfor nævnte Betænkning. Indstillingen under Nr. 1 angaar 3 Udlaan, der ere stete uden Bevilling af Rigsdagen, og uden at indgaa i det Regnskabsaar, i hvilke de falde. Da der imidlertid ikke findes bindende Regler for Kassebeholdningens Anvendelse til Udlaan, saa maa Bedømmelsen af de nævnte Udlaan bero paa selve Sagens Natur. I den Henseende skal det bemærkes, at Administrationens Disposition over Kassebeholdningen kun kan angaa Kapitalernes Sikring paa en saadan Maade, at de til enhver Tid ere disponible, hvilket ikke kunde være Tilfældet med de omtalte Udlaan, der maa betragtes som sigtende til Fyldestgørelse af formentlige Statsformaal, og saadan Anvendelse maa nødvendigvis kræve Bevilling. Det tidligere Folketingsudvalg betegner dem derfor ogsaa i sin Betænkning som „Udgift uden for Finansloven“ (jfr. Grundlovens § 50). Imidlertid blev Statskassen friholdt for ethvert Tab, idet de østjyske Jærnbaner købtes, hvorved Udlaanene livideredes i Købesummen, og Laanet til Planterne blev tilbagebetalt. Udvalget mener derfor, at Indstillingen under Nr. 1 bør følges.

Indstillingerne under Nr. 2 og Nr. 4 ledsages i den tidligere Udvalgsbetænkning af følgende Flertals-Bemærkning: „de angaa Udgifter, som ikke findes paa Finansloven, og som endog maa betragtes baade før og efter deres Afholdelse som forgæves forlangte af Rigsdagen ved Lovforslaget om et midlertidigt Laan til St. Croix's Kommune, der blev forkastet af Folketinget den 9de December 1878 og ved Tillægsbevillingsloven af 1878—79.“ Efter Udbrudet af det vestindiske Oprør var det ikke lykkedes at tilvejebringe en Forstaaelse mellem Folketing og Ministerium om de vestindiske Forhold. Den 10de December opløstes Folketinget og traadte efter de ny Valg atter sammen den 31te Januar 1879, under selve Valgforberedelsen udnævntes den nævnte Kommission, der fik den tredobbelte Opgave 1) at undersøge Marsagerne til Oprøret, 2) at gøre Forslag til Stadens Afhjælpning, 3) at tilstaa midlertidige Laan. Kommissionen var altsaa ikke blot underføgende, den var tillige bemyndiget til paa Finansministerens Begne at tilstaa midlertidige Laan, og saavel med Hensyn til dens Medsættelse som til dens Myndighedsomraade traf Ministeriet en ensidig Afgørelse, der af Flertallet i det nævnte Folketingsudvalg betegnes som værende i Strid med Repræsentationens Opfattelse. Flertallet mener i Tilslutning hertil, at saavel Udgifterne til selve Kommissionen som det omtalte Laan gør Indtryk af en stærk Tilfidsættelse af Rigsdagens Bevillingsmyndighed og tiltræder derfor Revisorerne Christensens og Hørups Indstillinger.

Indstillingen under Nr. 3 vedrører Udgifter paa den grønlandske Missions Konto. Disse Udgifter ere opgjorte efter den foreløbige Finansløb af 12te April 1877, hvilken var til 1ste Behandling i Tinget den 5te Oktober s. A. I Mødet den 7de November nægtede Tinget med 73 Stemmer mod 27 Lovens Overgang til 2den Behandling.